

Arrest

nr. 89 591 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 6 juli 2012 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 20 juni 2012 een asielaanvraag in.

Op 4 juli 2012 is verzoekster gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Op 6 juli 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“S., B.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 20/06/2012

Overdracht CGVS: 27/06/2012

U bent op 4 juli 2012 van 10u31 tot 11u21 gehoord op het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Romani machtig is.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeunerin geboren in Prishtinë en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Uit uw voorgelegde geboorteakte blijkt tevens dat u de Servische nationaliteit heeft. Op vijfjarige leeftijd, toen de Kosovo-crisis heerste, vertrok u met uw ouders, V. B. (O.V....) en M. S. (O.V....), naar Nis (Servië). U woonde er samen met uw ouders en uw grootouders B. B. (O.v....) en S. B. (O.v....). In Servië werd uw familie regelmatig bekogeld met stenen. De daders waren vermoedelijk Albaneesprekende Roma-zigeuners. Uw vader werd regelmatig geslagen door Albanezen en Serviërs, wanneer hij handel dreef. Op veertienjarige leeftijd werd u samen met uw vriendin achtervolgd door drie dronken mannen. U vermoedt dat het Serviërs waren die Romani spraken. Ze scholden u uit en probeerden u te pakken om u te verkrachten. U riep om hulp en rende samen met uw vriendin naar huis. Thuis vertelde u niets tegen uw ouders. In Servië was u uit angst nooit op een school ingeschreven. Omdat de problemen bleven aanhouden vertrok u als minderjarige samen met uw ouders en grootouders, in oktober 2010, naar België. Uw ouders en grootouders vroegen op 21 oktober 2010 voor het eerst asiel in België. Op 19 mei 2011 weigerde het Commissariaat-generaal hen het vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Op 2 september 2011 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens een weigeringsbeslissing. Op 20 juni 2012 heeft u een asielaanvraag ingediend. Uw ouders dienden die dag eveneens een asielaanvraag in, maar de Dienst Vreemdelingenzaken weigerde op 25 juni 2012 deze in overweging te nemen. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een Servische geboorteakte neer(dd.23/06J2U09).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werden Kosovo en Servië vastgesteld als veilige landen van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag zo goed als volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die door uw vader en grootvader, met wie u steeds samenwoonde (CGVS, p.3 en p.5), werden uiteengezet in het kader van hun asielaanvraag dd. 21 oktober 2010. In het kader van hun asielaanvraag werd toen een weigeringsbeslissing genomen omdat er enerzijds geen geloof kon gehecht worden aan hun verklaringen en anderzijds omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt geen beroep te kunnen doen op de hulp en de bescherming van de autoriteiten in Kosovo en Servië. U heeft geen argumenten aangehaald die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal.

Wat betreft Servië - waar u sinds de Kosovo-crisis woonde - haalt u bijkomend aan dat u op veertienjarige leeftijd in Servië door onbekende dronken mannen eenmalig werd achtervolgd in een poging u aan te randen (CGVS, p4 en p.5). Er dient echter vooreerst opgemerkt te worden dat deze eenmalige achtervolging geenszins zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin noch met ernstige schade zoals omschreven in de definitie van

subsidiare bescherming. Bovendien vond dit voorval enkele jaren voor uw vertrek naar België plaats, waardoor het bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding beschouwd kan worden.

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen – die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde-aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Dool het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u bij een herhaling van dergelijke moeilijkheden in geval van een eventuele terugkeer naar Servië geen beroep zou kunnen doen op de Servische autoriteiten (CGVS, p.5).

Wat betreft Kosovo - waar u bent geboren en bleef wonen tot het uitbreken van de oorlog - dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden.

Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het

functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaring niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit worden immers niet betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 *juncto* artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Over de ontvankelijkheid

Waar verzoekster *in fine* van het verzoekschrift vraagt haar "*minstens te erkennen als vluchtelingen, minstens hen subsidiaire bescherming te bieden*", dient opgemerkt te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet uitspraak doet, bij wijze van arresten, als annulatierechter. De Raad is derhalve niet bevoegd om verzoekende partij een vluchtelingenstatuut toe te kennen of subsidiaire bescherming te verlenen. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep dit tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 en artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

"III.1. Schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.

III.2. Verzoekers worden geconfronteerd met een beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waarbij werd geoordeeld tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

III.3. Dat de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen

te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vorm vereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd.1 februari 1989).

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M., 1993,43; RvSt, Schei re, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, O., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991,737; dr. Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3, 16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S. B.L. Environment et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847, dd. 9 november 1993; RvSt., NV Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, O., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', J.T., 1991, 737; Advies RvSt. dd. 21 oktober 1987, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2, 6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

Dat het Internationaal verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juni 1951 en goedgekeurd bij Wet van 31 januari 1953, en het Protocol van New-York van 31 januari 1967 betreffende de Status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, een internationaal instrument met humanitaire doelstellingen is, hetgeen een soepele interpretatie en evenwichtige verdeling van de bewijslast vergt (BOSSUYT, M., " De vluchtelingdefinitie uit het Verdrag van Genève" in *Binnen en buiten, Vluchtelingen op zoek naar recht, Tegenspraak Cahiers nr. 7.*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 29).

III.4. Vooreerst kan er, wat Kosovo betreft, niet getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van de door hen aangehaalde incidenten tijdens de oorlog van 1999. In dit verband slopen geen tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen. Mijn verzoeker verklaarde dat zijn moeder en zijn schoonzusters slachtoffer werden van (een poging tot) verkrachting in jullie woning. Ongeveer een week later (dus zeer kort na de feiten) vluchtten zij naar Nis (Servië) (CGVS, p. 13-14).

De moeder van mijn verzoeker zei evenwel dat zij de dag van de verkrachtingspoging beslisten naar Servië vluchtten, niet dat zij die dag vertrokken (CGVS echtgenote, p. 2). Zijn broer, B. E., die toen elf jaar oud was, kon zich zelfs niets van dit incident herinneren en had geen weet van eventuele mishandelingen van familieleden tijdens de oorlog in Kosovo gezien hij nog te klein was (CGVS E. B., p. 7).

Mijn verzoekers verklaarden dat zij een aantal keer naar Kosovo terugkeerde en dat zij hierbij serieuze problemen ondervonden. Zo werden zij door Albanezen uitgescholden en werden zij door Albanezen met stokken weggejaagd. Bij dit laatste incident was heel zijn familie, ook zijn echtgenote, aanwezig (CGVS, p. 12). De moeder van mijn verzoeker en zijn broer B. E. zelf vergisten zich (CGVS echtgenote, p. 2; CGVS E. B., p. 3).

Mijn verzoekers hebben aangetoond dat zij naar aanleiding van deze problemen geen of onafdoende beroep kon/zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Mijn verzoekers hebben naar aanleiding van de door hen beweerde incidenten in Kosovo immers nooit klacht ingediend. Zij deden dit niet, omdat zij naar eigen zeggen bang waren om hun problemen te verergeren (CGVS, p. 13). Dit is een afdoende uitleg voor dit nalaten. Het is immers precies het gevaar van het indienen van een klacht bij de autoriteiten om de nodige bescherming te verkrijgen en geen hulp te krijgen, dat zij het doelwit worden van nieuwe problemen. Als de autoriteiten niet ingrijpen, is er een gevoel van straffeloosheid.

III.5. De op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, is zeer relatief. Verschillende gerespecteerde organisaties stellen het anders. De situatie is wat verbeterd, maar tussen theorie en praktijk ligt nog een wereld van verschil. Zo schrijft Amnesty International:

"Amnesty International roept in een nieuw rapport de Europese Unie op om geen Romazigeuners gedwongen terug te sturen naar Kosovo. Ook België heeft met Kosovo een overeenkomst omtrent de uitlevering van Roma afgesloten.

De Roma hebben in Kosovo nauwelijks rechten, zo stelt Amnesty International in een recent rapport. "Rome en andere minderheden komen daar terecht in een situatie van geweld en extreme discriminatie", verduidelijkt Lore Van Welden van Amnesty International. "Roma hebben in Kosovo heel beperkte toegang tot arbeid, tot educatie, tot gezondheidszorg en tot huisvesting. "

Kosovo heeft onlangs maatregelen getroffen om de reïntegratie van de Roma te verbeteren, maar volgens Amnesty International ontbreekt het de overheid aan middelen en politieke wil om dat goed te laten verlopen. De helft van de uitgewezen Roma zou Kosovo opnieuw verlaten. "

Human Rights Watch schrijft : (...)

Wat betreft de economische situatie, is de toestand zoals verzoekers hebben geschetst. Het Commissariaat-generaal bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg ...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid ...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en maar onderneemt geen stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo schrijft de Heer Adam: (...)

III.6. Voor wat Servië betreft, kan er vooreerst opgemerkt worden dat zij geen enkel Servisch identiteitsdocument neerlegden. Nochtans verbleven zij in Nis sinds 1999 tot aan hun vertrek naar België in 2010. Zij verklaarden nooit in Servië geregistreerd te zijn, zelfs niet als ontheemde. Om identiteitsdocumenten durfden zij niet te gaan uit angst dat de Serviërs te weten zouden komen dat zij uit Pristina komen en dat zij daarom mishandeld zou worden (CGVS, p. 5-8; p. 10-11). Het feit dat mijn verzoekers toen zij voor de oorlog in Kosovo een twintigtal dagen naar Bosnië trokken, er zich wél liet registreren en dat zij na de oorlog in Kosovo wel degelijk stappen zetten om aan Kosovaarse documenten, zoals een identiteitskaart, te geraken, is niet relevant voor de toestand in Servië die totaal anders was. In Servië was er voor Kosovaarse Roma een gevaar. Hun schoonzus K. S. verklaarde dat haar echtgenoot, B., E. en hun ouders samen probeerden papieren voor haar te regelen, maar dat dit niet lukte (CGVS S.K., p. 4). Ook zijn broer B., E. gaf aan dat zij in Nis een aantal keren pogingen ondernam om hen in te schrijven (CGVS E. B., p. 4). Zijn broer B., V. vervolgde dat zij in Servië allemaal - behalve hij en zijn echtgenote - een nationaliteitsbewijs in Nis aanvroegen, maar niet kregen. Hij vergist zich wanneer hij verklaart dat ze dit ook effectief kregen. Hij kreeg van de administratie in Nis weliswaar een geboorteakte, maar hij kreeg geen nationaliteitsbewijs omdat hij niet in het nationaliteitsregister ingeschreven zou zijn (CGVS V. B., p. 2-5).

Zo verklaarden zij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat onbekenden kort voor hun terugkeer van Nis naar Kosovo hun huis binnenvielen, dat zij uit hun huis gesleurd werd, dat ze hun woning binnengingen en dat ze hun familie intussen iets aandeden (CGVS-vragenlijst, vraag 3.6). Op het Commissariaat-generaal verklaarden zij echter dat zij na dit incident niet meer naar Kosovo gingen (CGVS, p. 15)."

4.2 Vooreerst wordt opgemerkt dat, in de mate verzoekster de schending aanvoert van artikel 1.A van het vluchtelingenverdrag, voormeld artikel geen directe werking in de Belgische rechtsorde heeft, zodat verzoekster er niet met goed gevolg de schending van kan aanvoeren.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoekster laat na uiteen te zetten welke beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en op welke wijze dit beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden.

Binnen zijn bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 39/2, § 2 *juncto* artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet komt het de Raad niet toe zich bij de beoordeling van de asielaanvraag in de plaats te stellen van de commissaris-generaal. De Raad herhaalt dat hij als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst. In deze hoedanigheid treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Als annulatierechter onderzoekt de Raad enkel of de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van de feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Dit impliceert dat de Raad in het kader van een annulatieberoep geen uitspraak kan doen over een eventuele schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een onderzoek naar de eventuele schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet houdt immers per definitie een feitencontrole in, waarvoor de Raad als annulatierechter niet bevoegd is. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft

om de asielaanvraag in overwegingname te nemen op grond van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kan verzoekster niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster de deugdelijkheid van de motieven bekritiseert, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

–Albanië

–Bosnië-Herzegovina

- India
- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië”

Artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet belet verzoekster niet om (op duidelijke wijze) aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, BS 4 oktober 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Verzoekster heeft dit gepoogd in haar verhoor, maar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geoordeeld dat verzoekster hierin niet is geslaagd, zodat wordt besloten dat de asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Verzoekster betoogt dat zij naar aanleiding van haar problemen in Kosovo geen of onafdoende beroep kon doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Zij heeft nooit klacht ingediend omdat ze bang was dat hierdoor de problemen zouden verergeren. Zij stelt dat de verbetering van de veiligheidssituatie in Kosovo relatief is en dat er tussen theorie en praktijk een wereld van verschil ligt. Zij citeert uit een rapport van Amnesty International en van Human Rights Watch. Bovendien is er de moeilijke socio-economische situatie en discriminatie. Zij citeert uit een document van “de Heer Adam”.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster verklaarde dat zij op 15 jarige leeftijd, samen met haar familie, verhuisde naar Servië. De commissaris-generaal motiveerde met betrekking tot haar problemen in Kosovo het volgende: *“Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag zo goed als volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die door uw vader en grootvader, met wie u steeds samenwoonde (CGVS, p.3 en p.5), werden uiteengezet in het kader van hun asielaanvraag dd. 21 oktober 2010. In het kader van hun asielaanvraag werd toen een weigeringsbeslissing genomen omdat er enerzijds geen geloof kon gehecht worden aan hun verklaringen en anderzijds omdat zij niet aannemelijk hadden gemaakt geen beroep te kunnen doen op de hulp en de bescherming van de autoriteiten in Kosovo en Servië. U heeft geen argumenten aangehaald die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige appreciatie van het Commissariaat-generaal.”*

Waar verzoekster opnieuw verwijst naar haar problemen in Kosovo toont zij niet aan dat de conclusie van de commissaris-generaal kennelijk onredelijk of onjuist is, met name dat zij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag heeft aannemelijk gemaakt, nu zij dezelfde asielmotieven aanhaalt als haar vader en grootvader en met betrekking tot deze asielmotieven de commissaris-generaal reeds heeft geoordeeld dat er geen geloof aan kon worden aangehecht. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt geen beroep te kunnen doen op de hulp en bescherming van de autoriteiten in Kosovo. Dienaangaande motiveert de commissaris-generaal het volgende in de bestreden beslissing: *“Wat betreft Kosovo - waar u bent geboren en bleef wonen tot het uitbreken van de oorlog - dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.*

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo

Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Uit de informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2012 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Uit de motivering blijkt dat de commissaris-generaal de veiligheidssituatie in Kosovo heeft onderzocht, rekening houdende met de etniciteit van verzoekster. Uit de landeninformatie over Kosovo toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal voor de beoordeling van de veiligheidssituatie in Kosovo beroep heeft gedaan op tal van bronnen, waaronder Amnesty International en Human Rights Watch. In tegenstelling tot verzoekster leidt de commissaris-generaal uit de landeninformatie evenwel af dat de nodige beschermingsactoren en -middelen wel degelijk beschikbaar zijn in Kosovo. De commissaris-generaal beschikt over een appreciatiemarge om te oordelen of uit de verklaringen afgelegd door verzoekster duidelijk blijkt dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit het neergelegde administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geenszins is voorbij gegaan aan de afkomst van verzoekster en de door haar aangebrachte problematiek inzake de politiediensten en Kosovaarse autoriteiten, die volgens haar onvoldoende bescherming bieden. Verzoekster die aangeeft niet akkoord te gaan met de appreciatie van de door haar aangebrachte gegevens door de commissaris-generaal, laat na de motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing te weerleggen. Zij beperkt haar betoog tot een aantal citaten uit rapporten maar maakt hiermee geenszins aannemelijk dat de vaststellingen die de commissaris-generaal heeft gedaan incorrect zijn of dat de commissaris-generaal op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

Verzoekster wijst op de moeilijke socio-economische situatie waarin de Roma zich bevinden in Kosovo, versterkt door de discriminatie die zij ondervinden op meerdere vlakken. Uit het gehoor afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt niet dat zij deze problemen heeft ingeroepen ter ondersteuning van haar asielaanvraag. Waar verzoekster thans voor het eerste verwijst naar deze problematiek kan zij de commissaris-generaal bezwaarlijk verwijten hiermee geen rekening te hebben gehouden nu zij geen woord heeft gerept over deze problematiek die zij thans voor het eerst aanhaalt.

Verzoekster vervolgt dat wat Servië betreft zij zich nooit heeft laten registreren in Servië en evenmin om identiteitsdocumenten heeft gevraagd uit vrees dat de Serviërs zouden te weten komen dat zij uit Pristina komt en dat zij daarom zou worden mishandeld.

Herhaald wordt dat de commissaris-generaal met betrekking tot haar asielmotieven oordeelde dat ze haar motieven nagenoeg volledig baseert op diegenen afgelegd door haar vader en grootvader. De commissaris-generaal oordeelde reeds dat er geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen en dat zij evenmin aannemelijk hadden gemaakt geen beroep te kunnen doen op hulp en bescherming van de autoriteiten in Servië. Verzoekster weerlegt deze motivering niet door opnieuw te verwijzen naar haar

problemen in Servië. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Servië motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende: *“Wat betreft Servië - waar u sinds de Kosovo-crisis woont - haalt u bijkomend aan dat u op veertienjarige leeftijd in Servië door onbekende dronken mannen eenmalig werd achtervolgd in een poging u aan te randen (CGVS, p4 en p.5). Er dient echter vooreerst opgemerkt te worden dat deze eenmalige achtervolging geenszins zwaarwichtig genoeg is om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin noch met ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien vond dit voorval enkele jaren voor uw vertrek naar België plaats, waardoor het bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding beschouwd kan worden.*

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen – die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde-aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. Doel het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten - onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad - voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle Servische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u bij een herhaling van dergelijke moeilijkheden in geval van een eventuele terugkeer naar Servië geen beroep zou kunnen doen op de Servische autoriteiten (CGVS, p.5).”

Verzoekster weerlegt de motieven niet door een loutere verwijzing naar de verklaringen afgelegd door haar familieleden voor het Commissariaat-generaal. Dit motief strookt met de stukken in dit verband in het administratief dossier. Door louter aan dit motief voorbij te gaan, slaagt verzoekster er niet in aan te tonen dat dit motief steunt op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft bijgevolg terecht beslist de asielaanvraag of de vraag tot subsidiaire bescherming van verzoekster die een onderdaan is van een veilig land van herkomst, niet in overweging te nemen omdat uit verzoeksters verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De schending van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN